UMWELT- UND INGENIEURTECHNIK DRESDEN KONTRA BIZOTTSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2005. június 2.*

A T-125/05. R. sz. ügyben,

az **Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden** (székhelye: Drezda [Németország], képviseli: H. Robl ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Wilderspin és S. Fries, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

elsődlegesen a Bizottság azon határozata végrehajtásának felfüggesztése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amelyben nem a felperes, hanem más vállalkozás részére ítélte oda „[a] dél-ukrajnai atomerőmű modernizálására irányuló projekt" megnevezésű, EuropeAid/119151/D/S/UA 2-tételére vonatkozó közbeszerzési szerződést, másodlagosan pedig egyéb ideiglenes intézkedések elrendelése iránti kérelme tárgyában

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGÁNAK ELNÖKE

meghozta a következő

Végzést

A jogvita alapját képező tényállás

1 A kelet-európai és közép-ázsiai partnerállamoknak történő segítségnyújtásról szóló, 1999. december 29-i 99/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2000. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 107. o.) többek között a nukleáris biztonságot előmozdító programok finanszírozását írja elő az említett államokban.

2 A 99/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet keretében éves cselekvési programot hoztak létre a nukleáris biztonság terén. Ebben az összefüggésben közbeszerzési eljárást írtak ki „[a] dél-ukrajnai atomerőmű modernizálására irányuló projekt" megnevezésű közbeszerzési szerződés odaítélésére. E szerződés 2. tétele a vízminőség ellenőrzésére szolgáló adatgyűjtő és feldolgozó automata rendszer szállítására vonatkozott az egyik dél-ukrajnai atomerőműbe.

3 E pályázati felhívásra, amelyet 2004. június 19-én tettek közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL S 119.), három ajánlatot nyújtottak be a megszabott határidőben, közöttük volt a felperes ajánlata is.

4 A benyújtott ajánlatokat 2004. október 4-én ismertették az ajánlattevők jelenlétében.

5 Az ajánlatok műszaki értékelésével megbízott bizottság (a továbbiakban: értékelő bizottság) végezte el a beérkezett különböző ajánlatok értékelését, és azt vizsgálta, hogy az ajánlatok megfelelnek-e az adminisztratív és műszaki előírásoknak.

6 Jelen esetben az értékelő bizottság 2004. október 6-i, 8-i és 24-i levelében azt kérte a felperestől, hogy több helyen pontosítsa ajánlatát; e levelekre a felperes 2004. október 7-i, 12-i és 14-i levelében válaszolt.

7 Mivel a felperes két műszaki szempontra („Clarification 9" és „Clarification 13") vonatkozó magyarázata nem volt megfelelő, a felperes ajánlatát nem fogadták el. A felperes részéről ajánlott árakat tehát nem hasonlították össze a két másik ajánlattevő áraival.

8 A szerződést az All Trade társaság részére ítélték oda, amelynek ajánlata a legkedvezőbb volt az ajánlattevők által benyújtott ajánlatok közül.

9 Az All Trade-et értesítették a szerződés odaítéléséről, és megtették a szükséges előkészületeket a szerződés aláírására. A szerződés közvetlenül az Energoatom, a projekt kedvezményezettje és a nyertes ajánlattevő között jött létre. A szerződést 2004. december 20-án írták alá.

10 A felperes által 2005. január 10-én kézhez vett, 2004. december 23-i levelében a Bizottság arról értesítette a felperest, hogy figyelemmel arra, hogy az ajánlata nem felelt meg a műszaki előírásoknak, a szerződést nem neki ítélték oda (a továbbiakban: az első határozat). Továbbá e levél arról tájékoztatta a felperest, hogy a szerződést az All Trade részére ítélték oda (a továbbiakban: a második határozat).

11 A Bizottságnak küldött 2005. január 14-i levelében a felperes vitatta a két határozat indokolását.

12 A Bizottság a 2005. január 31-i levelében válaszolt a felperes által felhozott kifogásokra.

Az eljárás és a felek kérelmei

13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. március 18-án érkezett keresetlevelével a felperes az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján az első és a második határozat (a továbbiakban együttesen: vitatott határozatok) megsemmisítése iránt keresetet indított.

14 A felperes ezt követően az Elsőfokú Bíróság Hivatalához március 21-én érkezett külön beadványban az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 104. cikke és az EK 242. és az EK 243. cikk alapján benyújtotta a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, amelyben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– elsődlegesen függessze fel a vitatott határozatok végrehajtását mindaddig, amíg az Elsőfokú Bíróság a keresetet az alapügyben érdemben el nem bírálja;

– másodlagosan rendelje el azokat a szükséges ideiglenes intézkedéseket, amelyek alkalmasak annak megakadályozására, hogy a megtámadott határozatok végrehajtása kész tényeket teremtsen a felperes sérelmére, különösen tiltsa meg az alperesnek:

  – egyrészről, hogy a vitatott szerződést az All Trade részére ítélje oda;

  – másrészről, hogy az ajánlati dokumentáció 21. pontjában előírt szerződést elkészítse és aláírásra az All Trade elé terjessze, vagy megtegyen bármely más olyan intézkedést, amely alkalmas a szerződés odaítélésének vagy teljesítésének az előmozdítására.

15 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2005. április 11-én benyújtott írásbeli észrevételeiben a Bizottság kéri a kérelem megalapozatlanság miatt történő elutasítását.

A jogkérdésről

16 Egyrészről az EK 242. és EK 243. cikk, másrészről az EK 225. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek együttes olvasata alapján az Elsőfokú Bíróság, ha a körülmények alapján szükségesnek tartja, elrendelheti az előtte megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy elrendelheti a szükséges ideiglenes intézkedéseket.

17 Az eljárási szabályzat 104. cikkének 2. §-a úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem megjelöli a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik (*fumus boni juris*) a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. E feltételek kumulatívak, azaz az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül (a Bíróság elnökének a C-268/96. P(R). sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja).

18 Az iratok tartalmára tekintettel az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy ítéli meg, hogy elég információval rendelkezik ahhoz, hogy határozzon a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelemről, anélkül hogy a felek szóbeli magyarázatait előzetesen meg kellene hallgatnia.

A felek érvei

A *fumus boni juris*ról

19 Az első határozatot illetően a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét. Márpedig ez az elv a közbeszerzés terén alapvető jelentőségű, és annak különös kifejeződése a költségvetési rendelet 89. cikkének (1) bekezdése.

20 Először is ellentétben azzal, amit a Bizottság a 2004. december 23-i és 2005. január 31-i levelében megállapított, a felperes ajánlata megfelelt a pályázati felhívásban szereplő műszaki leírásnak, azaz egyrészről e leírás 2.2.6. részében szereplő műszaki leírásnak, másrészről az ugyenezen leírás 2.3.1. és 2.3.4. részében szereplő műszaki leírásnak. Továbbá ellentétben azzal, amit a Bizottság előadott, a Bizottság elé terjesztett részletes magyarázatok és további információk nem voltak hiányosak.

21 A felperes hozzáteszi, hogy a 2004. december 23-i és 2005. január 31-i levelében említett műszaki tartalékok nem kapcsolódnak a pontosításra irányuló korábbi bizottsági kérésekhez.

22 A második határozattal kapcsolatban a felperes úgy látja, hogy nyilvánvalóan tévesek a pénzügyi értékelésre vonatkozó bizottsági megállapítások.

23 A szállítási szerződés odaítéléséről szóló hirdetményben az All Trade-et olyan félként tüntették fel, mint amely jogosult az összes járulékos költséget és szolgáltatást magában foglaló ajánlati árnak megfelelő 3 423 658 euró értékű szerződés megkötésére. Márpedig a felperes megítélése szerint nem pontosak az ajánlati árra vonatkozó megállapítások a Bizottság 2005. január 31-i levelében.

24 A felperes megítélése szerint tévesen hivatkozik a Bizottság a részvételi feltételek 1.3. pontjára. Az 1.3. pont lényegében azt írja elő, hogy az ajánlatok értékelése során egyedül az ajánlati alapárat veszik figyelembe, kizárva ebből az egységárat és az alkatrészek összárát, kivéve, ha e két utóbbi ár érzékelhetően megkülönbözteti az egyik ajánlatot a másiktól. A felperes szerint pontosan ez volt a helyzet a jelen esetben is.

25 A felperes úgy ítéli meg, hogy az All Trade valószínűleg nagyobb mennyiségű alkatrészt ajánlott fel, amely azt eredményezte, hogy az ajánlati összárat több mint 300 000 euróval fel kellett emelni. A felperes szerint a Bizottság nem teljesítette a részvételi feltételek 1.3. pontja szerinti, e körülmény figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét.

26 A felperes továbbá úgy érvel, hogy az All Trade nem rendelkezik a szükséges alkalmassággal és referenciákkal. A felperes szerint az All Trade nyilvánvalóan olyan terméket ajánlott, amelynél magas a meghibásodási lehetőség. A 2. tétel odaítélése az All Trade részére tehát műszaki, kereskedelmi, személyi és pénzügyi szempontból komoly kétséget vet fel azzal kapcsolatban, hogy megfelelő szakértelemmel és az előírt határidőben biztosítható-e a szerződés tárgyát képező tervezett szolgáltatás teljesítése.

27 E tekintetben a felperes először is hozzáteszi, hogy az All Trade társasági tőkéje nincs arányban a szerződés értékével, másodszor, hogy az All Trade — három alkalmazott segítségével — nyilvánvalóan egyedül kívánja teljesíteni a szerződést,

harmadszor, hogy az All Trade referenciái kizárólag egyetlen örményországi projektre vonatkoznak, amelynek szerződésértéke kisebb, mint 1 millió euró, és amelyet már közel két éve teljesítettek.

28 Válaszában a Bizottság úgy érvel, hogy nyilvánvalóan megalapozatlan a felperes megsemmisítés iránti keresete az alapügyben.

29 A Bizottság arra emlékeztet, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság jelentős mérlegelési jogkörrel rendelkezik a tekintetben, hogy a pályázati felhívást követően mely szempontokat vegye figyelembe a szerződés odaítélése során. Következésképpen a közösségi bíróság felülvizsgálata során annak ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy betartották-e az eljárási szabályokat és az indokolási kötelezettséget, valamint pontos-e a megállapított tényállás, és nem történt-e nyilvánvaló mérlegelési hiba és hatáskörrel való visszaélés (az Elsőfokú Bíróság T-211/02. sz., Tideland Signal kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3781. o.] 33. pontja).

30 Jelen esetben a vonatkozó rendelkezéseket betartva bonyolították le a közbeszerzési eljárást. Továbbá a felperes ajánlatát elutasító határozat tartalmaz indokolást. Az e tekintetben felhozott indokok műszaki jellegűek. A Bizottság az indokolás során szakértők, jelen esetben az értékelő bizottság véleményére támaszkodott. A Bizottság ebből arra következtet, hogy a felperes nem bizonyított nyilvánvaló mérlegelési hibát vagy hatáskörrel való visszaélést, és nem is utal semmi azok fennállására.

A sürgősségről és az érdekek mérlegeléséről

31 A felperes előadja, hogy amennyiben nem fogadják el az ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, jogerőssé válnak a vitatott határozatok. Ez a „kész tény" végleges jelleggel befolyásolná a felperes jogi helyzetét, és helyrehozhatatlanul csorbítaná jogait.

32 A Bizottság a maga részéről úgy ítéli meg, hogy a felperes nem bizonyította azt, hogy nem várhatja meg az alapeljárás kimenetelét anélkül, hogy súlyos vagy helyrehozhatatlan kárt szenvedne.

33 A Bizottság úgy érvel továbbá, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az anyagi kár csak kivételes körülmények esetén tekinthető helyrehozhatatlannak, vagy csak nehezen helyrehozhatónak, mivel az későbbi anyagi ellentételezés tárgya lehet (az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-169/00. R. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2000. július 20-án hozott végzésének [EBHT 2000., II-2951. o.] 45. pontja; a T-181/02. R. sz., Neue Erba Lautex kontra Bizottság ügyben 2002. december 3-án hozott végzésének [EBHT 2002., II-5081. o.] 84. pontja és a T-148/04. R. sz., TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben 2004. július 27-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3027. o.] 46. pontja).

34 A felperes érdekei semmiképpen nem előzhetik meg egyrészről azon ajánlattevő érdekeit, akivel a szerződést megkötötték, másrészről azt az érdeket, amely a nukleáris létesítmények biztonságának szavatolására irányul.

Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró értékelése

35 A felperes kérelmében lényegében azt kéri, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró tiltsa meg az alperesnek egyrészről, hogy a vitatott szerződést az All Trade részére odaítélje, másrészről, hogy az ajánlati dokumentáció 21. pontjában előírt szerződést elkészítse és aláírásra az All Trade elé terjessze. Továbbá azt kéri a felperes, hogy függessze fel azon határozat végrehajtását, amelyben nem neki ítélték oda a vitatott szerződés 2. tételét és függessze fel az All Trade-del esetleg aláírt szerződés teljesítését.

36 Márpedig anélkül, hogy a felperes vagy az eljárási aktához csatolt bármely irat ennek ellentmondott volna, a Bizottság azt közölte, hogy 2004. december 23-án aláírták az All Trade és az Energoatom közötti szerződést. Emiatt már a benyújtásakor okafogyott volt az ideiglenes intézkedés iránti kérelem annyiban, amennyiben az annak megakadályozására irányul, hogy a szerződést az All Trade részére odaítéljék és azt aláírják.

37 Tekintettel az All Trade-del kötött szerződés teljesítésének és azon határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelemre, amelyben nem a felperes részére ítélték oda a szerződést, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró úgy ítéli meg: anélkül hogy szükséges lenne elbírálni azt, hogy összhangban van-e az ideiglenes intézkedés iránti kérelem az eljárási szabályzat közösségi bíróság által értelmezett 104. cikke 2. §-ának előírásával (az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-306/01. R. sz., Aden és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 2002. május 7-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-2387. o.] 52. pontja és a T-303/04. R. sz., European Dynamics kontra Bizottság ügyben 2004. november 10-én hozott végzésének [EBHT 2004., II-3889. o.] 63. és 64. pontja), azt kell megvizsgálni, hogy teljesül-e a sürgősségre vonatkozó feltétel.

38 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgősségét ahhoz mérten kell megítélni, hogy vajon szükséges-e ideiglenesen határozni annak érdekében, hogy az ideiglenes intézkedést kérő félnél ne következzen be súlyos vagy helyrehozhatatlan kár (a Bíróság elnökének a 310/85. R. sz., Deufil kontra Bizottság ügyben 1986. február 6-án hozott végzésének [EBHT 1986., 537. o.] 15. pontja és az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-13/99. R. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 1999. június 30-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-1961. o.] 134. pontja).

39 A megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztését kérő fél köteles bizonyítani azt, hogy nem várhatja meg az alapeljárás kimenetelét anélkül, hogy ilyen kárt ne szenvedne el (a Bíróság elnökének a C-356/90. R. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1991. május 8-án hozott végzésének [EBHT 1991., I-2423. o.] 23. pontja és az Elsőfokú Bíróság elnökének a T-151/01. R. sz., Duales System Deutschland kontra Bizottság ügyben 2001. november 15-én hozott végzésének [EBHT 2001., II-3295. o.] 187. pontja).

40 Jelen esetben a felperes egyéb pontosítás nélkül annak megállapítására szorítkozik, hogy „a keresetnek nincs felfüggesztő hatálya, és ezért félő, hogy a jelen ügy tárgyát képező közbeszerzési eljárásban az All Trade javára szóló, itt megtámadott szerződés-odaítélés [...] hatályossá válik", valamint „ez kész tényeket hozna létre, és végleges jelleggel befolyásolná a felperes jogi helyzetét".

41 A felperes nem jelöli meg azokat az okokat, amelyek miatt nem tudja kivárni a megsemmisítés iránti kérelmének elbírálását, és egyáltalán nem bizonyítja a súlyos vagy helyrehozhatatlan kárt.

42 Amennyiben akként lehet értelmezni a felperes érvelését, hogy az állítólagos kár abból fakad, hogy a kizárása anyagi kárt okoz, elegendő emlékeztetni arra, hogy az ilyen kár csak kivételes körülmények esetén tekinthető helyrehozhatatlannak, vagy csak nehezen helyrehozhatónak, mivel az későbbi anyagi ellentételezés tárgya lehet (a fent hivatkozott Esedra kontra Bizottság ügyben hozott végzés 45. pontja, a fent hivatkozott Neue Erba Lautex kontra Bizottság ügyben hozott végzés 84. pontja és a fent hivatkozott TQ3 Travel Solutions Belgium kontra Bizottság ügyben hozott végzés 46. pontja).

43 E körülmények között meg kell állapítani, hogy nem teljesült a sürgősségre vonatkozó feltétel, és ennek következtében annak vizsgálata nélkül kell elutasítani a jelen kérelmet, hogy teljesülnek-e az ideiglenes intézkedés elrendelésének egyéb feltételei.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKE

a következőképpen határozott:

1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.

2) A költségekről jelenleg nem határoz.

Luxembourg, 2005. június 2.

H. Jung

hivatalvezető

B. Vesterdorf

elnök